

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 7.2.2023
COM(2023) 63 final

2023/0025 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kteřou se mění směrnice 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických
zařízeních (OEEZ)**

(Text s významem pro EHP)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Dne 25. ledna 2022 prohlásil Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku ve věci C-181/20¹ čl. 13 odst. 1 směrnice 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních („směrnice o OEEZ“) z důvodu neodůvodněné zpětné účinnosti za částečně neplatný v rozsahu, v němž stanoví, že výrobci musí nést financování nákladů na sběr, zpracování, využití a environmentálně šetrné odstraňování odpadu z fotovoltaických panelů uvedených na trh mezi 13. srpnem 2005 a 13. srpnem 2012. Druhé zmíněné datum je dnem vstupu tehdy nové směrnice o OEEZ, která nahradila směrnicí 2002/96/ES, v platnost. Od jejího vstupu v platnost byly do oblasti působnosti směrnice o OEEZ zahrnuty fotovoltaické panely. Kromě toho směrnice z roku 2012 s účinností od 15. srpna 2018 šířeji provedla „otevřenou oblast působnosti“, což je v tomto ohledu změna oblasti působnosti oproti dřívější směrnici 2002/96/ES.

Soudní dvůr argumentuje, že před přijetím směrnice 2012/19/EU bylo podle článku 14 směrnice 2008/98/ES o odpadech² ponecháno na členských státech, zda povinnost nést náklady spojené s nakládáním s odpadem z fotovoltaických panelů ponese současný či předchozí držitel odpadu, nebo výrobce či distributor fotovoltaických panelů. Podle Soudního dvora musí být pravidlo následně stanovené v čl. 13 odst. 1 směrnice 2012/19/EU, podle něhož musí financování nákladů souvisejících se zpracováním fotovoltaických panelů jiných než pro domácnosti na konci jejich životnosti ve všech členských státech nést výrobci, a to i v případech, kdy výrobky již byly uvedeny na trh v době, kdy byl dřívější právní předpis v platnosti, považováno za pravidlo se zpětnou účinností. Je proto v rozporu se zásadou právní jistoty.

Rozsudek si vyžaduje následné opatření ve formě cílené změny směrnice o OEEZ a jejího čl. 13 odst. 1 o financování sběru a zpracování OEEZ, pokud jde o OEEZ od uživatelů jiných, než jsou domácnosti.

Kromě toho bylo usouzeno, že čl. 12 odst. 1 směrnice o OEEZ by rovněž měl být změněn, neboť obsahuje paralelní ustanovení pro elektrická a elektronická zařízení (EEE) pro domácnosti. Ačkoli rozsudek Soudního dvora výslovně neuvedl, že projednávaný případ se tohoto článku netýká, lze jej s ohledem na odůvodnění Soudního dvora obdobně považovat za mající zpětnou účinnost, a proto má být provedena podobná změna.

Cílený návrh Komise se rovněž zabývá dopadem rozsudku Soudního dvora na ostatní výrobky spadající do „otevřené oblasti působnosti“ stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice o OEEZ s účinností od 15. srpna 2018, u nichž je situace podobná jako v případě fotovoltaických panelů, na něž se rozsudek Soudního dvora výslovně zaměřil. „Otevřená oblast působnosti“ může zejména zahrnovat jak EEZ pro domácnosti, tak EEZ pro uživatele jiné, než jsou domácnosti³. V obou případech je po rozsudku Soudního dvora nezbytné

¹ Úř. věst. C 222, 6.7.2020, s. 20.

² Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3.

³ Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o přezkumu oblasti působnosti směrnice 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) a o opětovném přezkumu lhůt pro dosažení cílů sběru podle čl. 7 odst. 1 nové směrnice o OEEZ a o možnosti stanovení individuálních cílů sběru pro jednu

vyjasnit, že výrobci mají povinnost financovat nakládání odpadů z EEZ spadajících do „otevřené oblasti působnosti“ teprve od 15. srpna 2018.

Návrh Komise tudíž rovněž obsahuje změnu čl. 12 odst. 1. S cílem vyjasnit období, kdy platí povinnost financování pro výrobce, je navržena změna čl. 12 odst. 3 a 4.

Obdobně s cílem opravit na základě odůvodnění Soudního dvora jinak zpětnou účinnost se návrh Komise dále zaměřuje na změnu čl. 15 odst. 2, který odkazuje na označování EEZ.

Kromě toho tento návrh aktualizuje v čl. 14 odst. 4 a čl. 15 odst. 2 směrnice o OEEZ odkazy na evropskou normu EN 50419 o označování EEZ, pokud jde o tříděný sběr OEEZ tím, že nahrazuje odkaz na znění této normy z roku 2006 zněním z roku 2022.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Současná pravidla Unie o nakládání s OEEZ jsou stanovena směrnicí 2012/19/EU.

Cílem návrhu je změnit čl. 12 odst. 1, 3 a 4, čl. 13 odst. 1 a čl. 15 odst. 2 směrnice o OEEZ v návaznosti na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-181/20. Tato ustanovení se týkají zásady rozšířené odpovědnosti výrobce, což je základní zásada směrnice o OEEZ, která je již ukotvena v první směrnici 2002/96/ES a provádí zásadu „znečišťovatel platí“, jež je ukotvena ve Smlouvě o fungování Evropské unie. Zásada rozšířené odpovědnosti výrobce je podrobněji rozvedena ve směrnici 2008/98/ES o odpadech (rámcová směrnice o odpadech). Návrh zachovává plnou účinnost ustanovení o rozšířené odpovědnosti výrobce. S ohledem na rozsudek Soudního dvora však musí být respektován zákaz retroaktivity a související zájmy hospodářských aktérů, pokud jde o dobu, kdy se směrnice o OEEZ dosud nevztahovala na fotovoltaické panely a ostatní výrobky nově zahrnuté do její oblasti působnosti.

Cílem návrhu je rovněž změnit čl. 14 odst. 4 a čl. 15 odst. 2 tak, aby byl aktualizován odkaz na evropskou normu EN 50419, a to nahrazením odkazu na evropskou normu EN 50419, která byla přijata Evropským výborem pro normalizaci v elektrotechnice (CENELEC) v březnu 2006, revidovaným zněním této normy, které bylo přijato v roce 2022, a aktualizovat odkazy v normě na směrnici o OEEZ (EN 50419:2022).

Tyto navrhované cílené změny nesouvisejí s žádným jiným ustanovením politiky v oblasti OEEZ.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Navrhované cílené změny zachovávají soudržnost směrnice a jejích ustanovení o rozšířené odpovědnosti výrobce s ostatními politikami Unie.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Návrh vychází z čl. 192 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, který se týká ochrany životního prostředí a je právním základem aktu, který návrh mění.

nebo více kategorií elektrických a elektronických zařízení uvedených v příloze III směrnice (COM(2017) 171 final).

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Jak je uvedeno v 36. bodu odůvodnění směrnice 2012/19/EU, jelikož cíle této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a může jej být z důvodu rozsahu problematiky lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii.

Vzhledem k tomu, že cílená změna má upravit již existující ustanovení směrnice v souladu s rozsudkem Soudního dvora, lze dospět k závěru, že zásada subsidiarity a přidaná hodnota EU jsou respektovány, což byl původní záměr přijetí směrnice 2012/19/EU. Kromě toho je změna nezbytná i s ohledem na to, že členské státy si mohou otázku, kdy se rozšířená odpovědnost výrobce vztahuje na fotovoltaické panely a na OEEZ, jež jsou nově zahrnuty do oblasti působnosti směrnice, vykládat různě.

- **Proporcionalita**

Jak je uvedeno v 36. bodu odůvodnění směrnice 2012/19/EU a v souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii nepřekračuje směrnice o OEEZ rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jejího cíle.

Vzhledem k tomu, že cílená změna má upravit již existující ustanovení směrnice v souladu s rozsudkem Soudního dvora, lze dospět k závěru, že zásada proporcionality je respektována, což byl původní záměr přijetí směrnice 2012/19/EU.

- **Volba nástroje**

Vzhledem k tomu, že cílená změna má upravit již existující ustanovení směrnice o OEEZ v souladu s rozsudkem Soudního dvora, má tento návrh podobu směrnice, kterou se mění směrnice 2012/19/EU.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Odborníci z členských států byli informováni o důsledcích rozsudku Soudního dvora v případě C-181/20 a o provádění směrnice 2012/19/EU o OEEZ dne 7. dubna 2022 během zasedání odborné skupiny pro nakládání s odpady⁴, kde Komise předložila hlavní prvky cílené změny a požádala o zpětnou vazbu. Vůči navrhovanému postupu nebyly vzneseny žádné námítky, ani nebyly učiněny žádné konkrétní připomínky.

Vzhledem k tomu, že rozsudek Soudního dvora vyžaduje, aby jej Komise provedla bez zbytečného odkladu, a rovněž při zvážení omezené povahy návrhu nedošlo k žádným dalším konzultacím se zúčastněnými stranami.

⁴ Program zasedání a zápis z něj jsou k dispozici na internetových stránkách [Rejstříku expertních skupin Komise a dalších podobných subjektů \(europa.eu\)](#). Viz zejména bod 3 programu.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Jelikož návrh má jasně vymezený a omezený rozsah spočívající v provedení rozsudku Soudního dvora Evropské unie, nebylo nutné spoléhat se na žádné externí odborné konzultace.

- **Posouzení dopadů**

Vzhledem k tomu, že Komise neměla jinou možnost než změnit konkrétní články směrnice o OEEZ v souladu s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie ve věci C-181/20, posouzení dopadů nebylo provedeno.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Iniciativa je omezena na změnu čl. 12 odst. 1, 3 a 4, čl. 13 odst. 1 a čl. 15 odst. 2 směrnice o OEEZ v návaznosti na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-181/20 a na změnu čl. 14 odst. 4 a čl. 15 odst. 2 s cílem aktualizovat odkaz na evropskou normu EN 50419. Návrh se proto řídí striktně definovanou právní působností a definovaným formátem.

- **Základní práva**

Návrh nemá žádné důsledky z hlediska ochrany základních práv. Rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci C-181/20 musí být vyhověno tímto cíleným návrhem Komise na změnu směrnice o OEEZ.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Navrhované opatření nepředpokládá rozpočtové důsledky pro Evropskou komisi. V důsledku toho není předložen legislativní finanční výkaz.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby sledování, hodnocení a podávání zpráv**

Podávání zpráv je již stanoveno článkem 16 směrnice o OEEZ, který není tímto cíleným návrhem Komise ovlivněn.

Kromě toho jsou pravidla pro výpočet, ověřování a předkládání údajů pro účely směrnice o OEEZ stanoveny prováděcím rozhodnutím Komise (EU) 2019/2193 ze dne 17. prosince 2019.

V souvislosti s tímto návrhem nejsou nezbytná žádná další opatření nebo mechanismy.

- **Informativní dokumenty (u směrnic)**

Komise má za to, že je nezbytné poskytnout dokumenty, jež vysvětlují opatření členských států k provádění směrnic, aby se zlepšila kvalita informací o provedení směrnice.

Hlavním cílem navrhovaných ustanovení je zajistit dodržení rozsudku Soudního dvora Evropské unie, a tudíž vyjasnit dobu, odkdy musí výrobci různých elektrických a elektronických zařízení pro domácnosti i pro jiné uživatele, než jsou domácnosti, zajistit financování nakládání s odpady, které pocházejí z jejich výrobků. Úplné a správné provedení nových právních předpisů je proto zásadní, aby se zajistilo dosažení tohoto cíle a harmonizovaného přístupu napříč členskými státy.

Požadavek poskytnutí informativních dokumentů může některým členským státům přinést další administrativní zátěž. Informativní dokumenty jsou však nezbytné, aby bylo možné účinně ověřit úplné a správné provedení, což má z výše uvedených důvodů zásadní význam, a neexistují žádná jiná méně zatěžující opatření, která by umožnila účinnou kontrolu. Informativní dokumenty mohou mimoto významně přispět ke snížení administrativní zátěže spojené se sledováním dodržování předpisů ze strany Komise; bez nich by byly ke sledování způsobů provedení ve všech členských státech zapotřebí značné zdroje a četné kontakty s vnitrostátními orgány.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je třeba členské státy vyzvat, aby k oznámení svých prováděcích opatření připojily jeden nebo více dokumentů, v nichž vysvětlí vztah mezi ustanoveními směrnice, kterou se mění směrnice o odpadních elektrických a elektronických zařízeních, a odpovídajícími částmi nástrojů k jejich provedení ve vnitrostátním právu.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 stanoví změnu těchto článků směrnice 2012/19/EU o OEEZ:

Ustanovení čl. 12 odst. 1:

Navrhovaná změna má za cíl vyjasnit dobu, od které musí výrobci fotovoltaických panelů a elektrických a elektronických zařízení pro domácnosti, která spadají do oblasti působnosti směrnice o OEEZ teprve od 15. srpna 2018 (EEZ spadající do „otevřené oblasti působnosti“) zajistit financování nákladů na sběr, zpracování, využití a environmentálně šetrné odstraňování OEEZ z domácností. Zejména vyjasňuje, že výrobci fotovoltaických panelů pro domácnosti zajistí financování sběru, zpracování, využití a environmentálně šetrného odstraňování OEEZ z fotovoltaických panelů, pokud byly tyto fotovoltaické panely uvedeny na trh od 13. srpna 2012.

Rovněž stanoví, že výrobci EEZ pro domácnosti spadajících do „otevřené oblasti působnosti“ zajistí financování týkající se výše uvedených nákladů na vzniklá OEEZ, pokud byla tato EEZ uvedena na trh od 15. srpna 2018.

Ustanovení čl. 12 odst. 3:

Toto ustanovení má ze znění směrnice odstranit první část první věty „U výrobků uvedených na trh po 13. srpnu 2005“, a to vzhledem k tomu, že odkaz na 13. srpna 2005 je v důsledku uvedení rozsudku Soudního dvora v účinnost zastaralý.

Ustanovení čl. 12 odst. 4:

Navrhovaná změna vyjasňuje, že tento odstavec odkazuje pouze na OEEZ z výrobků uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice o OEEZ jiných než fotovoltaických panelů.

Ustanovení čl. 13 odst. 1:

Navrhovaná změna má za cíl vyjasnit, odkdy musí výrobci fotovoltaických panelů a elektrických a elektronických zařízení pro jiné uživatele, než jsou domácnosti, která spadají do oblasti působnosti směrnice o OEEZ teprve od 15. srpna 2018 (EEZ spadající do „otevřené oblasti působnosti“), zajistit financování nákladů na sběr, zpracování, využití a environmentálně šetrné odstraňování OEEZ.

Zejména vyjasňuje, že výrobci fotovoltaických panelů pro jiné uživatele, než jsou domácnosti, zajistí alespoň financování sběru, zpracování, využití a environmentálně šetrného odstraňování OEEZ z fotovoltaických panelů, pokud byly tyto fotovoltaické panely uvedeny na trh od 13. srpna 2012.

Rovněž vyjasňuje, že výrobci EEZ pro jiné uživatele, než jsou domácnosti, spadajících do „otevřené oblasti působnosti“ zajistí financování týkající se výše uvedených nákladů na OEEZ vznikající z těchto EEZ, pokud byla uvedena na trh od 15. srpna 2018.

Ustanovení čl. 14 odst. 4:

Tato navrhovaná změna stanoví aktualizaci, pokud jde o odkaz na evropskou normu EN 50419 ve směrnici o OEEZ. Jelikož norma byla v roce 2022 revidována, má návrh nahradit odkaz na znění normy z roku 2006 odkazem na aktualizované znění z roku 2022.

Ustanovení čl. 15 odst. 2:

Navrhovaná změna je změnou v důsledku změn článků 12 a 13 a vyjasňuje, že povinnost výrobců označovat EEZ platí ve vztahu k fotovoltaickým panelům teprve od 13. srpna 2012 a ve vztahu k EEZ spadajících do „otevřené oblasti působnosti“ teprve od 15. srpna 2018. Navrhovaná změna rovněž stanoví aktualizaci odkazu na evropskou normu EN 50419, což je v souladu se změnou čl. 14 odst. 4 v tomto ohledu.

Článek 2 obsahuje ustanovení týkající se provedení směrnice členskými státy.

Článek 3 obsahuje ustanovení týkající se vstupu opatření v platnost.

Článek 4 upřesňuje adresáty opatření, kterými jsou členské státy.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kteřou se mění směrnice 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁵,
s ohledem na stanovisko Výboru regionů⁶,
v souladu s řádným legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) vstoupila v platnost dne 13. srpna 2012 a nahradila směrnici 2002/96/ES.
- (2) Fotovoltaické panely, které nespádaly do oblasti působnosti směrnice 2002/96/ES, byly zahrnuty do oblasti působnosti směrnice 2012/19/EU ode dne 13. srpna 2012, kdy byly přidány do kategorie 4 příloh I a II, na něž se odkazuje v čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2012/19/EU.
- (3) Ustanovení čl. 13 odst. 1 směrnice 2012/19/EU stanoví, že výrobci elektrických a elektronických zařízení (EEZ) mají nést náklady na sběr, zpracování, využití a k životnímu prostředí šetrné odstraňování odpadních EEZ (OEEZ) od uživatelů jiných, než jsou domácnosti, pocházejících z výrobků uvedených na trh po 13. srpnu 2005.
- (4) Dne 25. ledna 2022 prohlásil Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ve věci C-181/20⁷ čl. 13 odst. 1 směrnice 2012/19/EU za neplatný v rozsahu, v němž se týká fotovoltaických panelů uvedených na trh mezi 13. srpnem 2005 a 12. srpnem 2012, a to z důvodu neodůvodněné zpětné účinnosti. Soudní dvůr rozhodl, že vzhledem k tomu, že před přijetím směrnice 2012/19/EU ponechali normotvůrci EU podle článku 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech⁸ na členských státech, zda povinnost nést náklady spojené s nakládáním s odpadem z fotovoltaických panelů ponese současný či předchozí držitel odpadu, nebo výrobce či distributor fotovoltaických panelů, a následně stanovili v čl. 13 odst. 1 směrnice 2012/19/EU pravidlo, podle něhož musí tyto náklady ve všech členských

⁵ Úř. věst. C , , s. .

⁶ Úř. věst. C , , s. .

⁷ Rozsudek Soudního dvora (velký senát) ze dne 25. ledna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem České republiky – VYSOČINA WIND a.s. v. Česká republika – Ministerstvo životního prostředí (věc C-181/20)), Úř. věst. C 222, 6.7.2020, s. 20.

⁸ Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3.

státech nést výrobci, a to i v souvislosti s výrobky, které tito výrobci již uvedli na trh v době, kdy platil dřívější právní předpis, musí být následně stanovené pravidlo považováno za pravidlo se zpětnou účinností, a proto je v rozporu se zásadou právní jistoty. Soudní dvůr rozhodl, že tato zpětná účinnost platí ve vztahu k fotovoltaickým panelům uvedeným na trh před vstupem směrnice 2012/19/EU v platnost dne 13. srpna 2012.

- (5) Rozsudek Soudního dvora prohlašující čl. 13 odst. 1 směrnice 2012/19/EU za částečně neplatný v sobě přímo zahrnuje změnu tohoto článku tak, aby se nevztahoval na odpad z fotovoltaických panelů od uživatelů jiných, než jsou domácnosti, které byly uvedeny na trh mezi 13. srpnem 2005 a 13. srpnem 2012. Kromě toho je s ohledem na skutečnosti uvedené v rozsudku Soudního dvora nezbytné změnit směrnicí 2012/19/EU rovněž ve vztahu k financování týkajícímu se odpadu z fotovoltaických panelů od domácností, na něž se vztahuje článek 12 směrnice 2012/19/EU, a ve vztahu k ostatním EEZ, a to jak pokud jde o odpad z domácností, tak od uživatelů jiných, než jsou domácnosti, která jsou ve srovnatelné situaci s fotovoltaickými panely.
- (6) Ustanovení čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2012/19/EU od 15. srpna 2018 rozšiřuje oblast působnosti uvedené směrnice na veškerá EEZ. Podobně jako fotovoltaické panely nebyla EEZ, která nespádala do oblasti působnosti směrnice 2012/19/EU podle jejího čl. 2 odst. 1 písm. a), ale která byla zahrnuta do její oblasti působnosti od 15. srpna 2018 podle jejího čl. 2 odst. 1 písm. b) („EEZ spadající do otevřené oblasti působnosti“), dříve zahrnuta ani do oblasti působnosti směrnice 2002/96/ES. Proto bylo před přijetím směrnice 2012/19/EU podle článku 14 směrnice 2008/98/ES o odpadech ponecháno na členských státech, zda povinnost nést náklady spojené s nakládáním s odpadem z uvedených EEZ ponese současný či předchozí držitel odpadu, nebo výrobce či distributor uvedených zařízení. Uplatnění čl. 13 odst. 1 směrnice 2012/19/EU na EEZ spadající do otevřené oblasti působnosti by z důvodů uvedených v rozsudku Soudního dvora ve věci C-181/20 tudíž bylo v rozporu se zásadou právní jistoty. Vzhledem k tomu, že směrnice 2012/19/EU však zahrnuje EEZ spadající do otevřené oblasti působnosti teprve od 15. srpna 2018, měl by být čl. 13 odst. 1 změněn tak, aby se nevztahoval na EEZ spadající do otevřené oblasti působnosti, která byla uvedena na trh mezi 13. srpnem 2005 a 15. srpnem 2018.
- (7) Jako odpovídající ustanovení k čl. 13 odst. 1 směrnice 2012/19/EU, který se vztahuje na uživatele jiné, než jsou domácnosti, ukládá čl. 12 odst. 1 ve spojení s čl. 12 odst. 3 směrnice 2012/19/EU financování nákladů na sběr, zpracování, využití a k životnímu prostředí šetrné odstraňování OEEZ z domácností výrobcům, pokud jde o výrobky uvedené na trh od 13. srpna 2005. Z důvodů uvedených v rozsudku Soudního dvora ve věci C-181/20, pokud se tato ustanovení vztahují na financování uvedených nákladů na nakládání s odpady z fotovoltaických panelů, které byly uvedeny na trh mezi 13. srpnem 2005 a 13. srpnem 2012, a na EEZ spadající do otevřené oblasti působnosti, která byla uvedena na trh mezi 13. srpnem 2005 a 15. srpnem 2018, platila by tato ustanovení se stejnou zpětnou účinností způsobem, který je v rozporu se zásadou právní jistoty. Článek 12 směrnice 2012/19/EU by proto měl být změněn tak, aby se nevztahoval na fotovoltaické panely uvedené na trh mezi 13. srpnem 2005 a 13. srpnem 2012, ani na EEZ spadající do otevřené oblasti působnosti uvedené na trh mezi 13. srpnem 2005 a 15. srpnem 2018.
- (8) Podle čl. 14 odst. 4 a čl. 15 odst. 2 směrnice 2012/19/EU musí být EEZ uvedená na trh označena pokud možno v souladu s evropskou normou EN 50419, kterou v březnu 2006 přijal výbor CENELEC. Tato norma byla revidována s cílem aktualizovat odkazy na směrnici 2012/19/EU, které obsahuje. Odkaz na tuto normu v čl. 14 odst. 4 a v čl. 15 odst. 2 by proto měl být aktualizován, aby odkazoval na aktualizované znění normy EN 50419, které výbor CENELEC přijal v červenci 2022.

- (9) Ustanovení čl. 15 odst. 2 směrnice 2012/19/EU stanoví, že aby mohlo být jednoznačně určeno datum uvedení EEZ na trh, zajistí členské státy, aby značka na EEZ specifikovala, že dané EEZ bylo uvedeno na trh po 13. srpnu 2005. Pokud jde o fotovoltaické panely a EEZ spadající do otevřené oblasti působnosti, měl by být jako změna v důsledku změn článků 12 a 13 změněn čl. 15 odst. 2, aby vyjasnil, že povinnost označování platí ve vztahu k fotovoltaickým panelům teprve od 13. srpna 2012 a ve vztahu k EEZ spadajícím do otevřené oblasti působnosti teprve od 15. srpna 2018.
- (10) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁹ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změna směrnice 2012/19/EU

Směrnice 2012/19/EU se mění takto:

- 1) článek 12 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby výrobci financovali přinejmenším sběr, zpracování, využití a k životnímu prostředí šetrné odstraňování OEEZ z domácností odevzdaných ve sběrných zařízeních, která byla zřízena podle čl. 5 odst. 2, takto:

- a) u OEEZ pocházejících z EEZ uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. a) jiných, než jsou fotovoltaické panely, pokud tato EEZ byla uvedena na trh po 13. srpnu 2005;
- b) u OEEZ pocházejících z fotovoltaických panelů, pokud tyto fotovoltaické panely byly uvedeny na trh od 13. srpna 2012, a
- c) u OEEZ pocházejících z EEZ uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. b), která nespádají do oblasti působnosti čl. 2 odst. 1 písm. a), pokud tato EEZ byla uvedena na trh od 15. srpna 2018.“;

- b) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Každý výrobce odpovídá za financování postupů uvedených v odstavci 1 týkajících se odpadů z vlastních výrobků. Výrobci mají možnost plnit tuto povinnost buď samostatně, nebo zapojením do kolektivního systému.“;

- c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Financování nákladů spojených s nakládáním s OEEZ z výrobků uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. a) jiných než fotovoltaických panelů, které byly uvedeny na trh do 13. srpna 2005 („historický odpad“), musí být zajištěno jedním nebo více systémy, do kterých všichni výrobci, kteří působí na trhu v

⁹ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

okamžiku vzniku příslušných nákladů, přispívají poměrně, např. podle poměru svého podílu na trhu podle druhu zařízení.“;

2) v článku 13 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby výrobci financovali náklady na sběr, zpracování, využití a k životnímu prostředí šetrné odstraňování OEEZ od uživatelů jiných, než jsou domácnosti, takto:

- a) u OEEZ pocházejících z EEZ uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. a) jiných, než jsou fotovoltaické panely, pokud tato EEZ byla uvedena na trh po 13. srpnu 2005;
- b) u OEEZ pocházejících z fotovoltaických panelů, pokud tyto fotovoltaické panely byly uvedeny na trh od 13. srpna 2012, a
- c) u OEEZ pocházejících z EEZ uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. b), která nespádají do oblasti působnosti čl. 2 odst. 1 písm. a), pokud tato EEZ byla uvedena na trh od 15. srpna 2018.“;

3) v článku 14 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. S cílem minimalizovat odstraňování OEEZ jako netříděného komunálního odpadu a usnadnit jejich tříděný sběr členské státy zajistí, aby výrobci – pokud možno v souladu s evropskou normou EN 50419:2022 – správně označovali EEZ uvedená na trh symbolem znázorněným v příloze IX. Ve výjimečných případech, kdy je to nezbytné vzhledem k velikosti nebo funkci výrobku, se tento symbol vytiskne na obal, na návod k použití a na záruční list EEZ.“;

4) v článku 15 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Aby mohlo být jednoznačně určeno datum uvedení EEZ na trh, zajistí členské státy, aby značka na EEZ specifikovala, že dané EEZ bylo uvedeno na trh po 13. srpnu 2005. K tomuto účelu se použije přednostně evropská norma EN 50419:2022.

Pokud jde o fotovoltaické panely, vztahuje se povinnost uvedená v prvním pododstavci pouze na fotovoltaické panely uvedené na trh od 13. srpna 2012.

Pokud jde o EEZ uvedená v čl. 2 odst. 1 písm. b), která nespádají do oblasti působnosti čl. 2 odst. 1 písm. a), vztahuje se povinnost uvedená v prvním pododstavci pouze na EEZ uvedená na trh od 15. srpna 2018.“

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [jednoho roku po jejím vstupu v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*